

Световноизвестният кинорежисьор Вим Вендерс
и издателят на книгите му в България - Раймонд Вагенщайн

БЪЛГАРИЯ Е КАТО НОВА ПОСОКА ЗА МЕН

● У нас трябва да се въведе задължителен минимум за застраховане

„Жена ми е ангелът в моя живот“ - признава световноизвестният кинорежисьор

Вим Вендерс, емблемата на световното независимо кино. Той намира и изследва снимачните си територии по същия начин, по който се взира в човешките истории, в душата и рухналите мечти, за да се появят шедеври като „Париж, щата Тексас“, „Криле на желанието“ и „Не ме търси“. Едва ли има друг режисьор, който толкова внимателно се взира в „невидимите“ за око неща и толкова истински ги улавя. Вим Вендерс е творец с огромна филмография, сценарист, продуцент, изявява се и като актьор. Той е сред основателите на Европейската филмова академия, на която понастоящем е президент. Автор е на есета за киното, а зад гърба си има издадени книги, съпътстващи неговите ключови филми. Наскоро излезе у нас и книгата му „Усещане за място“ на издателство „Колибри“. Това е втората книга на Вендерс, издадена у нас.

■ -н Вендерс, знаехте ли нещо за България, преди да дойдете?

- Като пътешественик обичам да откривам местата сам и си отварям очите и ушите там, където съм. След приемането ми в ЕС тази година у нас имаше много телевизионни предавания за България и това изостри моето любопитство. Беше нещо като нова посока за мен. Когато за първи път вляза в един град, си играя една игра. Ако никой не ми каже къде съм, как ще се ориентирам. Мисля, че мога да разпозная София по прекараната планина Витоша, която се вижда от прозореца на моя хотел.

- Твърдите, че за вас добрата книга е тази, която оставя мечти у човека. А какъв е добрият филм?

- Баба ми бе човекът, който ме научи да чета, защото страшно много обичах тя да ми чете книги. Смятах, че няма никакви други задачи в живота, освен да ми чете. Така че за мен четенето никога не бе достатъчно. Тя движеше пръста си по редовете на страницата и аз го проследявах с поглед. По този начин научих четенето, преди да тръгна на училище, следвайки пръста на баба ми. Винаги си представях това, което се разказваше в книгите. И така разбрах, че най-хубавото при четенето е това, което човек

си измисля, а не това, което е написано. Свободните места, празното пространство между редовете е това, което възбужда фантазията.

Мисля, че подобна е и ситуацията в киното. Убеден съм, че във филмите човек може да чете между отделните кадри, между отделните образи. И киното, което аз обичам, ми дава свободата да мога да вляза вътре в него и да мога да мечтая заедно с него. Не обичам, когато мога да видя само това, което трябва да видя, или когато съм принуден да се определям като консу-

мите си аз се научих на социално поведение. Една от най-големите теми на човека е как да се научи да обича. Това не се отдава на всеки. Много от моите преживявания са свързани с провал на любовните взаимоотношения. И във филмите ми главните герои търсят любов, различна от тази на техните родители.

Започнах да се занимавам с кино, когато в Западна Европа и в Америка през 70-те години на XX век отношенията между мъжете и жените бяха доста объркани. За първи път жените започнаха да се определят в социално и в културно отношение. Първоначално определено много мъже се чувстваха несигурни. Първите ми герои бяха доста объркани. С течение на времето положението се подобри и аз осмислих много неща и започнах да правя и истински любовни филми, какъвто бе „Париж, щата Тексас“. И днес мога да призная, че това е единствената тема, която ме интересува и то не само любовта между мъжете и жените, но и към хората, и към тази планета. Сега съм на 61 години и зная, че филмите ми, направени с любов, могат да подкрепят и другите.

- Вашите герои често са възрастни хора. Защо предпочитате по-често да ги снимате?

- Аз снимам както много малки деца, така също и възрастни хора. Защото те по някакъв начин си приличат. Работата с деца страшно много прилича на занимание с възрастни. Много често старите хора са жадни и любопитни като децата. Повечето от старите мъже в „Буена Виста Сошъл клуб“ бяха на 80, а един от тях беше дори на 90 години. И три години, след като завърших филма, срещнах този мъж, който вече беше навършил 94. Той ми каза: „Вим, това беше най-прекрасното време, откакто се помня. Никога не съм живял толкова интензивно.“ Това бе единственият мъж в живота ми, който някога ми е подарявал червени рози.

матор. И в киното аз искам да бъда съавтор. За мен добър филм е този, който се създава в главата на зрителя.

- Промени ли ви с нещо създаването на филми?

- Да правиш кино е фантастично. Не защото човек може да разкаже нещо, а защото сам се учи, докато го прави. Когато започнах да се занимавам с кино, бях на 23 години и бях доста затворен човек. Чрез създаване на фил-

Раймонд Вагенщайн е управител на издателство „Колибри“ от 1990 г. Работил е 15 години като кинокритик, журналист и киносценарист. Автор е на неколкостотин статии и рецензии. Директор е на Международния панаир на книгата в София. Колекционира готварски книги на пет езика. През 1998 води кулинарната рубрика на вестник „Капитал“. Първата му готварска книга „Моята кухня. 101 изискани рецепти за гастрономи“ (1996) имаше голям успех и вече е библиографска рядкост.

различни проблеми на световното кино, без да могат да създадат нещо свое. В България има добри актьори и добри оператори на европейско и световно равнище, но това, което куца в българското кино, е уменията да се разказва и да се режисира една история.

- Книжарницата ви застрахована ли е?

- Застрахована е с нормалните застраховки срещу пожар, наводнение, стока, счупване на витрината. Всичко, което включва застраховката на един магазин.

- Какво липсва на България, за да се застрахова - култура или пари?

- И двете му липсват. Първо не е свикнал да се застрахова. Когато му се случи нещо, чака държавата да го възмезди по някакъв начин. Това, което знам от опита ми в чужбина, и по-конкретно в европейските страни, е, че хората много сериозно гледат на тези въпроси и застраховат имуществото, живота, здравето си. Според мен както автомобилите задължително се застраховат за гражданска отговорност и за други неща, като имоти и живот например, трябва да се въведе някакъв задължителен минимум за застраховане.

Разговаря
МАРИЯ МИТЕВА

ЗАСТРАХОВАТЕЛ
прес ISSN 1310 - 2397

Адрес на редакцията: София 1421, ул. „Крум Попов“ № 45-47, тел. 865 69 80, тел./факс 963 29 80; e-mail: vzastrahovatel@abv.bg
„Булбанк“ АД, Банков код 62196214.
Банкова с/ка № BG24 BFTB 7630 1008 5301 01
Хonorари се изплащат всеки вторник от 15.30 до 17.30 часа.

Предпечатна подготовка
„ТОМЕС ГЛТК“ ООД

Печат „ИЛИНДЕН-2000“ ООД, тел. 962 29 48

Издава „Застраховател прес“ ООД

Основател МАКСИМ МАКСИМОВ

Директор ПЕТЪР АНДАСАРОВ
Отговорен редактор СЛАВИМИР ГЕНЧЕВ e-mail: slavimir@mail.bg
Редактор ИЛЕАНА СТОЯНОВА e-mail: istoyanova@mail.bg
Секретар на редакцията и арт уредник ЗЛАТКА ВЪЛКАНОВА
Дизайн РАЙНА ПАНОВА
Коректори: ГАЛЯ ЛУЦОВА, МАРИЯ БОЗЕВА
Фотоилустрация и разпространение ГЕОРГИ ДЕРМЕНДЖИЕВ

Водещ брой СЛАВИМИР ГЕНЧЕВ

Редакционен съвет: проф. д-р на ик. н. ХРИСТО ДРАГАНОВ, доц. д-р НЕНО ПАВЛОВ, доц. д-р ГЕОРГИ НИКОЛОВ, ГЕОРГИ АБАДЖИЕВ, ДОБРОМИР ГУЩЕРОВ, РУМЕН ЯНЧЕВ, ДИМИТЪР ЖЕЛЕВ, НЕДЯЛКО ЧАНДЪРОВ

За точността и верността на публикуваните материали в специализираните страници на вестника отговорност носят застрахователните дружества, които са ги предоставили.

Редакционна колегия: АСЯ АКСЕНТИЕВА, АТАНАС ТАБОВ, ДАНИЕЛА КОНОВА, ВАЛЕРИ АЛЕКСИЕВ, доц. д-р ДИАНА ИВАНОВА, ЙОРДАН ГЕНЧЕВ, ТЕМЕНУГА НЕНОВА, МАКСИМ МАКСИМОВ

Комисия за финансов надзор
Председател АПОСТОЛ АПОСТОЛОВ
Управление „Застрахователен надзор“
Ръководещ РАЛИЦА АГАЙН
София 1303, ул. „Шар планина“ № 33, тел. 02/94 04 999, факс 02/829 43 24

Асоциация на българските застрахователи:

Председател ОРЛИН ПЕНЕВ
Зам.-председател ДАНЧО ДАНЧЕВ
Главен секретар ЖЕНИ ПАРПУЛОВА

Председател на Контролния съвет
ПЕТЪР АВРАМОВ
София, ул. „Граф Игнатиев“ №2, тел. 980 51 25

Гаранционен фонд
Председател на УС и изпълнителен директор
БОРИСЛАВ МИХАЙЛОВ

Генерален секретар НИКОЛАЙ СОТИРОВ
София 1000, ул. „Граф Игнатиев“ №2, ет. 4, тел.: 02/980 30 49, 980 66 72

Асоциация на застрахователните брокери в България
Председател на УС доц. д-р ЯНАКИ АНДРЕЕВ
Зам.-председател КРАСИМИР ЖЕЧЕВ
Секретар АНЕТА ПЕТРОВА, тел. 846 72 54

Председател на Контролната комисия КОСТАДИН ПЕЕВ
1504 София, ул. „Екзарх Йосиф“ №80 (гараж №2).
ТЪ „Хеброс“ АД - клон НЦЦП - Сердика, б.к. 80075273,
банкова сметка №1052803714
Фондация „Проф. д-р Велеслав Гаврийски“
Председател доц. д-р ЯНАКИ АНДРЕЕВ
Секретар доц. д-р ДИАНА ИВАНОВА
1504 София, ул. „Екзарх Йосиф“ №80 (гараж № 2)

Редакционно броят е приключен на 6.07.2007 г.